

รายงานสืบเนื่อง

การประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ

เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 16

และ

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 3

“งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

22 กรกฎาคม 2559

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
The Sub-District Administrative Organization Management on the Process
of Sufficiency Economy : A Case Study of Sadiang Sub-District
Administrative Organization, Mueang District, Petchabun Province.

จรรยาพัตร สุวรรณศักดิ์¹ และ ณัฏฐ์ เขียวงาม²

Chanyaput Suwannasuk.¹ and Nut Kaewngam²

¹อาจารย์พิเศษสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

²อาจารย์พิเศษสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์มี 3 ประเด็นที่ศึกษาคือ 1) เพื่อศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง 3) เพื่อศึกษาแนวทางทางการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

ผลการวิจัยพบว่า การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงาน ในด้านการวางแผนขององค์การบริหารส่วนตำบลมีกระบวนการที่ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก โดยการวางแผนงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนในชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านกระบวนการประชาคม ซึ่งสอดคล้องกับหลักความพอประมาณและความเป็นเหตุเป็นผลในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการสร้างภูมิคุ้มกันองค์การบริหารส่วนตำบล ยังใช้หลักการดังกล่าวในการวางแผน ส่วนด้านการจัดองค์การและการจัดระเบียบงาน การจัดโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความชัดเจนทั้งนี้ เนื่องจากเป็นโครงสร้างที่กำหนดมาจากส่วนกลางโดยหากเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินงาน ดังนั้นบางครั้งองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความยืดหยุ่นในการจัดองค์การตลอดจนระเบียบบางอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเป็นการดึงให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น ด้านการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและต้องคำนึงถึงการบริหารงบประมาณให้สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้มากที่สุด ดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมจากประชาชนและหน่วยงานต่างๆ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปอย่างยุติธรรม และด้านการประเมินผล องค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียงมีรูปแบบที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้ประชาชนรวมทั้งเครือข่ายร่วมติดตามและประเมินผลการดำเนินงานซึ่งผลจากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารงานส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง กลายเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่พัฒนาร่วมกับชุมชน สังคม ได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

คำสำคัญ : จัดการองค์การบริหารส่วนตำบล ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

The purpose of this research is threefold, as follows: 1) to assess the application of the sufficiency economy philosophy for use in management in Sadiang Sub-district Administrative Organisation 2) assess the problems and obstacles that such an application may face and 3) to suggest a road-map for the application of the Self-Sufficiency Economy theory into a sub-District administrative organization management.

The research on using the sufficiency economy philosophy in management, regarding planning, found that administration has a process in place which holds the benefits of the community as the foundation, by making plans made with the needs of the community in mind and with community involvement in the planning process. This conforms to the moderate and reasonable principles of management already held by the administration. Regarding immunity for the administration, they are following the plans already made. Regarding the organizing process, there is a distinctive organization which is regulated by the central government. Moreover, there is a need for clarity and flexibility of an organizing and regulations in place to attract the participation of the people; on operation processes, there is need of budget managing to match true interest of the people, and need of just participatory systems; on the evaluation process, the Sadiang Sub-District Administrative Organization have a distinct evaluation process and provide opportunity to the people and networks to manage and evaluate the operations themselves. The result is that, with an application of the sufficiency economy philosophy into administration conduct in Sadiang Sub-District Administrative Organization promotes a vigorous and sustainable government-community partnership.

Keywords : The Sub-District Administrative Organization Management Sufficiency Economy

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติในพระราชกิจจาวัณน์ โดยทรงแสดงให้เห็นถึงความพอดี ความพอเพียง ในความเป็นอยู่ ทรงใช้เหตุผลเป็นเครื่องนำทางตลอดเวลา และชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2549 : 254)

- 258) หลังวิกฤตเศรษฐกิจทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมี พอกิน พอใช้ การรู้จักความพอประมาณ มีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี และตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท โดยตระหนักถึงการพัฒนาลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิต (สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน, 2549) ซึ่งเป็นปรัชญาที่ถึงแนวการดำรงอยู่และการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ และสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันก็มุ่งให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย และในปัจจุบันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550 - 2554) ได้กำหนดให้มีการพัฒนาประเทศโดยมุ่งสู่การเป็น “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ปัจจุบันบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกมีผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศ ได้สะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้าง การพัฒนาของประเทศที่ไม่สมดุล ไม่ยั่งยืน และอ่อนไหวต่อผลกระทบจากความผันผวนของปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวหันมาทบทวนกระบวนการพัฒนาในทิศทางที่พึ่งตนเองและมีภูมิคุ้มกันมากขึ้น โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปในทางสายกลาง บนพื้นฐานของการพัฒนาที่เชื่อมโยงทุกมิติในการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติบุคคล สังคมและวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดยมีภาวะวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” และใช้หลัก “ความพอประมาณ” ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับสังคมเมือง โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอ พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอนต้องใช้ “ความรอบรู้” ในการพัฒนาด้านต่างๆ ด้วยความรอบคอบ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทย

นอกจากนี้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มุ่งเน้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นจากแนวคิดการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง โดยเน้นการตอบสนองความต้องการของประชาชน และเน้นการสร้างโอกาสของการเข้าไปมีส่วนร่วมในการรับรู้ แก้ไขปัญหา และพัฒนาของท้องถิ่น ประกอบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรภาครัฐที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน จึงมีความเข้าใจปัญหาของภาคประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งในปัจจุบันบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ขยายรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการปกครองส่วนท้องถิ่น และตามมาตรา 78 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี 2550 ซึ่งได้กำหนดให้องค์กรภาครัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินตามแนวทางการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน ภายใต้การดำเนินการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการองค์การแบบมีส่วนร่วม เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร

จัดการองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียงซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์กรภาครัฐที่มีความใกล้ชิดกับภาคประชาชนมากที่สุดในพื้นที่ชุมชน ทั้งนี้หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้น้อมนำแนวคิดดังกล่าวไปใช้ในการบริหารจัดการงานภายในองค์กรก็จะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับประชาชนได้ปฏิบัติตามต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1. เพื่อศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

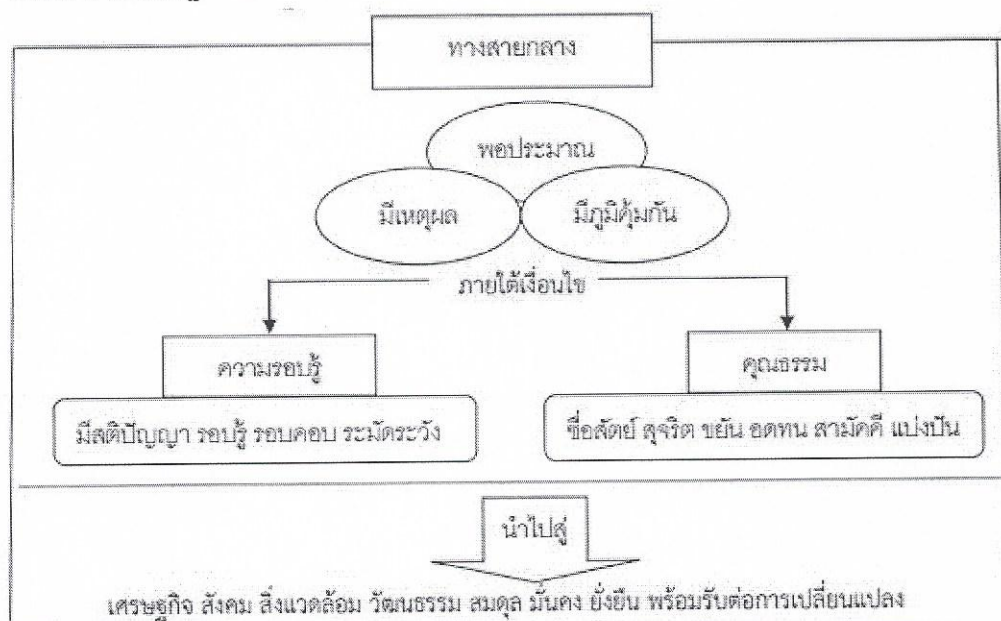
2.2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางทางการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

3. **วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง** จากการทบทวนเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล สะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังต่อไปนี้ 1) ทฤษฎีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะได้นำเสนอในรายละเอียดตามลำดับข้างต้น ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1 โครงสร้างของเศรษฐกิจพอเพียง

(ภาพที่ 1.1 โครงสร้างของเศรษฐกิจพอเพียง)

โดยสรุป เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่ยึดหลักทางสายกลางเป็นหัวใจสำคัญของกรอบแนวคิด โดยความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี เพื่อเตรียมพร้อมที่จะจัดการกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากทั้งภายนอกและภายใน เงื่อนไขในการดำเนินกิจกรรมใดๆ ให้อยู่ในความพอเพียงนั้นต้องอาศัยทั้ง ความรู้ (รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง) ผนวกกับคุณธรรม (จิตเจมีคุณธรรมซื่อสัตย์ สุจริต และเพียรอดทน ปัญญา) เพื่อนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติและผลที่คาดว่าจะได้รับคือ การพัฒนาที่สมดุล และพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความรู้/เทคโนโลยี

1.2 หลักการของเศรษฐกิจพอเพียง จากแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง พอจะสรุปหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงได้ดังนี้ 1) การพึ่งพาตนเอง เป็นหลักการที่ยึดหลักของตนเป็นที่พึ่งแห่งตน สามารถพึ่งตนเองได้ อุ้มชูตัวเองได้ และไม่พึ่งพาปัจจัยภายนอกต่างๆ 2) การรวมกลุ่มของชาวบ้าน หลักการของเศรษฐกิจพอเพียงจะให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มของชาวบ้าน มุ่งเน้นให้ชาวบ้านรวมกลุ่มกันดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ 3) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความสามัคคี การอยู่ร่วมกันในสังคมจะมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจต่อกัน ไม่เบียดเบียนกัน เพื่อจะได้ร่วมมือกันในการประกอบกิจการงานต่างๆให้ประสบผลสำเร็จ 4) การจัดการการดำเนินชีวิตในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ควรที่จะมีการจัดการบริหารที่ดีการประกอบอาชีพใดๆ ควรใช้ความรู้ ความสามารถ และการจัดการที่รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างชาญฉลาด พร้อมทั้งแสวงหาหนทางเพิ่มมูลค่า ซึ่งการประกอบอาชีพนั้นควรยึดหลักในการมุ่งลดรายจ่ายของตน ไม่ใช่มุ่งที่จะเพิ่มรายได้แต่เพียงอย่างเดียว และการนำทรัพยากรมาใช้ควรจะรู้ถึงคุณค่า คุณประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่, 2552, 5)

1.3 แนวทางการปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง การปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพออยู่พอกิน เราควรที่จะปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงดังนี้ 1) จะต้องยึดหลักพออยู่พอกิน พอใช้ 2) มีความประหยัด โดยพยายามตัดทอนรายจ่าย และลดความฟุ้งเฟ้อในการดำรงชีวิต 3) ประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง และสุจริต ไม่ประกอบอาชีพที่ผิดศีลธรรมและผิดกฎหมาย 4) ไม่ควรแก่งแย่งผลประโยชน์และแข่งขันการประกอบอาชีพอย่างรุนแรง 5) รู้จักแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และพยายามพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถมากขึ้น แล้วนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับมานั้นมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน 6) ใช้ความรู้ความสามารถมาพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว ชุมชน 7) ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความสามัคคีในครอบครัวชุมชน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่, 2552, 7)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1. ความหมายของการปกครองท้องถิ่น ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้ คือ การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการ

กระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมีได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในเขตอำนาจของตน

2.2. หลักการการปกครองท้องถิ่น ลักษณะและองค์ประกอบที่สำคัญของการปกครองท้องถิ่นมีอย่างน้อย 3 ประการคือ

1) **ความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง (autonomy)** ภายใต้ขอบเขตแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ความเป็นอิสระในการปกครองตนเองภายใต้ขอบเขตแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เป็นหลักการซึ่งถือเป็นหัวใจของการปกครองท้องถิ่นทั่วไป การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นระบบย่อยระบบหนึ่งของรัฐ ก็จำเป็นต้องอยู่ภายใต้หลักการนี้เช่นกัน ดังนั้นการดำเนินการจัดทำภารกิจในการให้บริการสาธารณะซึ่งดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการยอมรับการใช้อำนาจของตนเช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐโดยทั่วไป อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

2) **อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายแห่งรัฐซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจของประชาชนหรือท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นซึ่งมีผลบังคับเป็นการทั่วไป** การกำหนดอำนาจให้กับท้องถิ่นในลักษณะนี้กฎหมายกำหนดไว้เป็นการทั่วไปครอบคลุมพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศได้กำหนดเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง เช่นอำนาจว่าด้วยสิทธิชุมชน อำนาจว่าด้วยการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

3) **อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบโดยเฉพาะ** กฎหมายลักษณะนี้ได้กำหนดเอาไว้เพื่อให้อำนาจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของตนเองซึ่งมีความแตกต่างกันตามสภาพของแต่ละท้องถิ่น กฎหมายลักษณะเช่นนี้อาจเรียกว่าเป็น “กฎหมายท้องถิ่น” เนื่องจากมีผลบังคับใช้เฉพาะภายในท้องถิ่นที่ออกกฎหมายนั้นเท่านั้นไม่มีผลผูกพันต่อท้องถิ่นอื่น ดังเช่นกฎหมายแห่งรัฐ นอกจากนั้นกฎหมายประเภทนี้ถือเป็นกฎหมายลำดับรองซึ่งมีศักดิ์ต่ำกว่ากฎหมายแห่งรัฐ การตรากฎหมายท้องถิ่นจะต้องมีฐานะอำนาจของกฎหมายในชั้นที่สูงกว่ารองรับหรืออย่างน้อยหนึ่งต้องอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายแห่งรัฐ ในกรณีของประเทศไทย กฎหมายท้องถิ่นอาจเรียกโดยรวมว่า “ข้อบัญญัติ” เช่น กฎหมายท้องถิ่นที่ออกโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกว่าข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งอาจตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 หรือพระราชบัญญัติอื่น กฎหมายที่ตราโดยเทศบาลเรียกว่าเทศบัญญัติ ซึ่งอาจตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจของพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เป็นต้น

2.3) การมีส่วนร่วมและการควบคุมตรวจสอบของประชาชนในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น หมายถึงการมีส่วนร่วมในการรับรู้ การคิด การตัดสินใจ การลงมือกระทำกิจการบางอย่าง ตลอดจนมีส่วนร่วมในการควบคุม ตรวจสอบ และการได้รับผลประโยชน์ร่วมกันในลักษณะผลประโยชน์สาธารณะหรือผลประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่นหรือประชาชนส่วนใหญ่ของท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กลุ่ม มีประเด็นในการสัมภาษณ์ คือ ข้อมูลทั่วไปและสภาพภูมิหลังของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ ซึ่งประกอบด้วยภูมิสำเนา อายุ เพศ สถานภาพ การศึกษา ตำแหน่ง 1) การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง 2) ปัญหาและอุปสรรคการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง 3) แนวทางทางการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการเฝ้าระวังความคิดเห็นและมุ่งเน้นให้ผู้ให้ข้อมูลมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นและการให้ข้อมูล โดยใช้เวลาดำเนินการสำรวจข้อมูลเป็นเวลาประมาณ 6 เดือน ตั้งแต่กุมภาพันธ์ 2556 - กรกฎาคม 2556

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยนำแบบสอบถามที่ได้จากภาคสนามมาตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วน แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และความสอดคล้องต้องกัน เพื่อสรุปผลข้อมูลการวิจัยประกอบการวิจัยเชิงเอกสาร โดยวิธีการพรรณนา

ผลการวิจัย

5.1 ข้อมูลทั่วไป จากการสัมภาษณ์ พบว่าในองค์กรมีประวัติความเป็นมา และการก่อตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้คำตอบในการสัมภาษณ์ในลักษณะเดียวกันคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง เดิมเป็น สภาตำบลสะเตียง เมื่อปี พ.ศ. 2549 ได้ยกฐานะมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตาม พ.ร.บ.สภาตำบลและ อบต. ปี พ.ศ. 2537 2) ลักษณะพื้นที่และอาชีพหลักของประชาชนในตำบลสะเตียง ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง ค้าขาย รับราชการ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญในตำบลสะเตียง แหล่งน้ำธรรมชาติ ป่าไม้ วิถีชีวิตและสภาพทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนในตำบลสะเตียง เป็นสังคมชนบท ยึดธรรมเนียมประเพณีแบบดั้งเดิมเป็นหลัก สภาพทางด้านเศรษฐกิจ เป็นแบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง

5.2 การจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

1) ด้านการวางแผน จากการสัมภาษณ์ พบว่าในองค์กรมีการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับองค์กรด้วยการใช้ร่างนโยบาย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ความมีสติ สงบ และมีหลักการ การพึ่งพาตนเอง มานะ อุตสาหะ การพึ่งพาอาศัย รู้รักสามัคคี ภูมิสังคม อุดรอยรื้อ เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด การเติบโตเป้าหมายที่ละขั้นอย่างยั่งยืน เสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของพนักงาน ในองค์กรเรา โดยเฉพาะผู้นำองค์กร ตลอดจนหัวหน้าฝ่ายและพนักงานในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้ความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และ ความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี 1) ความพอประมาณในทุกด้าน ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น เช่น การรับพนักงานประจำให้พอดีกับงาน คุมการบริหารค่าจ้างและสวัสดิการ ในการใช้ทรัพยากรบุคคลดังกล่าว ใช้นโยบายการส่งเสริมให้พนักงานมีความสมดุลในการทำงาน 2) ความมีเหตุผล ผล การ

ตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล เช่น ในการสรรหาและคัดเลือกคนตัวแทนผู้บริหาร หัวหน้าส่วนต่างๆ ที่มีความรู้ ซื่อสัตย์ ในการบริหารทรัพยากรบุคคล การใช้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดี ในทุกด้าน หมายถึง องค์กรเราต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้าน ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล 4) เป็นองค์กรที่มึความรู้คู่คุณธรรม สมดุลและยั่งยืน การสะสมทุนมนุษย์ ทุนความรู้การบริหารจัดการความรู้ มีนโยบายโดดเด่นในการพัฒนาพนักงานอย่างต่อเนื่อง การเน้นให้พนักงานมีคุณธรรม จริยธรรม ในการทำงาน และในการดำรงชีวิต คุณภาพชีวิตในการทำงาน กับคุณภาพของชีวิตสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิต

2 ด้านการจัดการและการจัดระเบียบงาน จากการสัมภาษณ์ พบว่าในองค์กรของเรามุ่งพัฒนาองค์กร และบุคลากร ในทุกภาคส่วนขององค์กรให้มีศักยภาพและมีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการ เปลี่ยนแปลง วิเคราะห์และแข่งขันตามสภาวการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านนโยบาย เป้าหมาย แผนงานปฏิบัติการ การดำเนินการ และการพัฒนา ทั้งตัวองค์กร บุคลากรและบริบทแวดล้อมต่าง ๆ ให้มีความสมดุล และเหมาะสม โดยอาศัยกระบวนการพัฒนาอย่างมีเหตุมีผล หรือถูกต้องและเหมาะสม สร้างเสริมการมีส่วนร่วม คือร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมพัฒนาแก้ไข ปรับปรุง ภายใต้ของความตระหนักถึงหลักคุณธรรมจริยธรรม หลักการพัฒนาองค์ความรู้อย่างเป็นองค์รวมตามภาระหน้าที่ เห็นคุณค่าของงานและทรัพยากร โดยมุ่งเน้นส่วนรวม และประโยชน์เป็นหลักสำคัญ ที่นำองค์การบรรลุเป้าหมายอย่างเข้มแข็ง และยั่งยืนทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม ขององค์กรนั้น ๆ ต่อไปตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และหลักรู้จักเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาและไม่หยุดอยู่กับที่ เพื่อความก้าวหน้า และความรู้ในวิทยาการต่าง ๆ อย่างเพิ่มพูน

3) ด้านการดำเนินงาน จากการสัมภาษณ์ พบว่าในองค์กรได้สร้างและพัฒนา “ยุทธศาสตร์และวัฒนธรรม” องค์กรบนฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบนหลักการแห่งความพอเพียงและบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนบุคลากร ให้มีค่านิยมแห่งความพอเพียง ออกแบบระบบ เครื่องมือช่วย เช่น บัญชีครัวเรือนบุคลากร,เปลี่ยนแปลงพัฒนาองค์กรที่เอื้อต่อการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยีมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ตั้งอยู่บนความไม่ประมาท ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

4) ด้านการควบคุมและการประเมินผล จากการสัมภาษณ์ พบว่าในองค์กรมีการกำกับดูแลตามสายการบังคับบัญชา และประชาชนมีส่วนร่วมและได้มีการจัดระบบการควบคุมภายใน โดยอ้างอิงมาตรฐานการควบคุมภายในที่คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) กำหนด ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) สภาพแวดล้อมของการควบคุม มุ่งเน้นให้ผู้บริหารและพนักงานมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน มีความซื่อสัตย์สุจริต และโปร่งใส โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อองค์กรและประเทศชาติเป็นสำคัญ 2) การประเมินความเสี่ยงเพื่อประเมินความเสี่ยงที่สำคัญในการดำเนินงานขององค์กรที่อาจมีผลกระทบต่อดุลยภาพองค์กร เป้าหมาย หรือผลสำเร็จของงาน 3) กิจกรรมการควบคุมมีการกำหนดกิจกรรมการควบคุมที่หลากหลายครอบคลุมในทุกหน้าที่และทุกระดับอย่างเหมาะสม ตามระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้(4) สารสนเทศและการสื่อสาร มีความน่าเชื่อถือ ทันเวลา และเป็นข้อมูลที่ต้องการเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่

กำหนด 5) การติดตามประเมินผล เพื่อให้มั่นใจว่าระบบการควบคุมภายใน มีความเหมาะสมมีการปฏิบัติจริง รวมทั้งได้รับการปรับปรุงแก้ไขและทันเวลา พร้อมทั้งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

5.3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จากการศึกษา พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ 6 ประการ คือ

1) ด้านโครงสร้างองค์กร จากการสัมภาษณ์พบว่าในองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีส่วนราชการอยู่ 4 ส่วน คือ 1. สำนักปลัด 2. ส่วนการศึกษา 3. ส่วนการคลัง 4. ส่วนโยธาและกองช่าง ซึ่งไม่เพียงพอต่อการรับผิดชอบงานที่ต้องทำ การวางแผนเมืองขาดการวิเคราะห์ ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือความเป็นไปได้

2) ด้านบุคลากร จากการสัมภาษณ์ พบว่าบุคลากรมีไม่ครบตามตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบในส่วนราชการ อีกส่วนหนึ่งให้คำตอบว่าขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารหรือผู้นำ ในการประสานความคิดความเข้าใจในกลุ่มขององค์กร ส่วนมาก การเข้ามาเป็นสมาชิกแต่ละคนก็จะแกร่งแข็งซึ่งตีชิงเด่นกัน ขาดความสามัคคี หากผู้บริหารสามารถปรับความคิดความเข้าใจเข้าหากันได้ ปัญหาเหล่านั้นก็จะไม่มี

3) ด้านงบประมาณ จากการสัมภาษณ์ พบว่าในองค์กรมีงบประมาณน้อย และต้องถูกจัดสรรไปทุกส่วนไม่เพียงพอ งบประมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพราะท้องถิ่นแต่ละแห่งนั้น ยังต้องพัฒนาอีกมากไม่เหมือนกันในเมืองที่เจริญแล้ว

4) ด้านสถานที่ จากการสัมภาษณ์ พบว่าเนื่องจากท้องถิ่นมีงบประมาณไม่มากพอ กับการที่จะก่อสร้างสิ่งสาธารณะ ที่จะอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สถานที่คับแคบ ไม่สะดวกในการอำนวยความสะดวก ให้ทันต่อความต้องการ

5) ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ จากการสัมภาษณ์พบว่าในองค์กรมีความพร้อมขององค์กรยังไม่เพียงพอและบุคลากรก็ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการที่จะใช้อุปกรณ์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ไม่ทันสมัย และไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการ

6) ด้านระยะเวลา จากการสัมภาษณ์ พบว่าในองค์กรบุคลากรขาดความรู้ความสามารถในการบริหาร เพราะท้องถิ่นนั้นได้ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งจากท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ ประจวบกับการพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องพัฒนาอีกหลายด้าน หลายอย่าง บุคลากรก็มีน้อยมาก ไม่ทันเวลากับงานที่จะต้องทำ มีเวลาจำกัด เพราะต้องแบ่งเวลาไปทำงานหลายอย่าง หลายประเภท

สรุปและอภิปรายผล

สรุป วิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

6.1 สรุปผลด้านข้อมูลทั่วไปของประชากร จากการศึกษาสรุปได้ว่า ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง ค้าขาย รับราชการ ส่วนวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชน เป็นแบบสังคมชนบท ยึดธรรมเนียมประเพณีแบบดั้งเดิมเป็นหลัก สภาพทางด้านเศรษฐกิจ เป็นแบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง

6.2 สรุปผลด้านการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จากการศึกษาสรุปได้ว่า

6.2.1) ด้านการวางแผนองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง พบว่า การวางแผนงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีกระบวนการที่ยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านกระบวนการประชาคม ซึ่งสอดคล้องกับหลักความพอประมาณและความเป็นเหตุผลในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการสร้างภูมิคุ้มกัน องค์การบริหารส่วนตำบลยังใช้หลักการดังกล่าวในการวางแผน

6.2.2) ด้านการจัดองค์การและการจัดระเบียบงาน พบว่า การจัดโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความยืดหยุ่นในการจัดองค์การตลอดจนระเบียบบางอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นการดึงดูดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น

6.2.3) ด้านการดำเนินงาน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคำนึงถึงการบริหารงบประมาณให้สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้มากที่สุด

6.2.4) ด้านการควบคุมและประเมินผล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีรูปแบบที่ชัดเจน และเปิดโอกาสให้ประชาชนรวมทั้งเครือข่ายร่วมติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน และได้มีการจัดระบบการควบคุมภายใน โดยอ้างอิงมาตรฐานการควบคุมภายในที่คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) กำหนด

6.3 สรุปผลด้านปัญหาและอุปสรรคนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจาก

6.3.1) ด้านโครงสร้างองค์กร องค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง มีส่วนราชการอยู่ 4 ส่วน คือ 1) สำนักปลัด 2) ส่วนการศึกษา 3) ส่วนการคลัง 4) ส่วนโยธาและกองช่าง ซึ่งไม่เพียงพอต่อการรับผิดชอบงานที่ต้องทำ และการวางแผนเมืองขาดการวิเคราะห์ ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือความเป็นไปได้

6.3.2) ด้านบุคลากร บุคลากรไม่ครบตามตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบในส่วนราชการ และขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารหรือผู้นำ ในการประสานความคิดความเข้าใจในกลุ่มขององค์กรให้สามัคคีกัน

6.3.3) ด้านงบประมาณ ปัญหาคือ งบประมาณมีน้อย และต้องถูกจัดสรรไปทุกส่วนไม่เพียงพอ งบประมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพราะท้องถิ่นแต่ละแห่งนั้น ยังต้องพัฒนากันอีกมากไม่เหมือนกันในเมืองที่เจริญแล้ว

6.3.4) ด้านสถานที่ สถานที่คับแคบ ไม่สะดวกในการอำนวยความสะดวก ให้ทันต่อความต้องการ เนื่องจากท้องถิ่นมีงบประมาณไม่มากพอ กับการที่จะก่อสร้างสิ่งสาธารณะ ที่จะอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

6.3.5) ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ไม่ทันสมัย และไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการ ความพร้อมขององค์กรยังไม่เพียงพอและบุคลากรก็ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการที่จะใช้อุปกรณ์ เทคโนโลยีสมัยใหม่

6.3.6) ด้านระยะเวลา มีเวลาจำกัด เพราะต้องแบ่งเวลาไปทำงานหลายอย่าง หลายประเภท บุคลากรขาดความรู้ความสามารถในการบริหาร เพราะท้องถิ่นนั้นได้ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งจากท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ ประจวบกับการพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องพัฒนาอีกหลายด้าน หลายอย่าง บุคลากรก็มีน้อยมาก ไม่ทันเวลากับงานที่จะต้องทำ

6.4 สรุปผลด้านแนวทางทางการนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ควรมีการกำหนดนโยบายให้เป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล มีนโยบายในการส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ โดยจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนหรือสมาชิกกลุ่มต่างๆ พึ่งตนเองได้ ความหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุผล 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ภายใต้เงื่อนไขความรู้และคุณธรรม และส่งเสริมการให้ความรู้แก่ประชาชนในการประกอบอาชีพ การรวมกลุ่มประกอบอาชีพหรือสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีในชุมชน ผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มเครือข่าย และหน่วยงานในพื้นที่ แต่เนื่ององค์การบริหารส่วนตำบลมีข้อจำกัดในเรื่อง งบประมาณในการดำเนินการต่างๆ จึงทำให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปได้ไม่เต็มที่ ดังนั้นทางองค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องการ การสนับสนุนจากรัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนงบประมาณ มาให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้ในการพัฒนาพื้นที่ สถานที่ จัดสรรหาอุปกรณ์ ให้มีความทันสมัยและครอบคลุมต่อทำให้ความรู้แก่ประชาชน จัดสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ มาให้ความรู้คำแนะนำเพื่อเผยแพร่ความรู้ และถ่ายทอดให้คนในชุมชนนำไปใช้ปฏิบัติในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากคณาจารย์สาขารัฐศาสตร์ที่ให้คำปรึกษา แนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ขอขอบพระคุณ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่พนักงานส่วนตำบลทุกท่าน ในองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ประโยชน์และคุณค่าของวิจัยฉบับนี้

เอกสารอ้างอิง

- นัฐพงษ์ พรวัฒนเวทย์. (2547). การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงกับภาคธุรกิจค้าปลีก. ภาคนิพนธ์เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. พัฒนาการศึกษาและการเศรษฐกิจ, คณะพัฒนาการเศรษฐกิจสถาบันบัณฑิต พัฒนาบริหารศาสตร์.
- ธัญญรักษ์ มินะนันท์. (2546). ความพร้อมในการนำนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีสำนักงานส่งเสริมการเกษตรจังหวัดเชียงใหม่. เอกสารวิจัยหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธุ์บุญย์ ทองสังข์. (2549). หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับกลยุทธ์การจัดการองค์การในสภาวะวิกฤตกรณีศึกษา: ชุมพรคานานารีสอร์ท. สารนิพนธ์วิทยาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ, โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์.
- สมเศียร จันทรหล้า, พ.อ.อ. (2544). บทบาทของชุมชนในการจัดการโครงการเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลฝายกวางอำเภอเชียงคำจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.